

13. nedjelja kroz godinu B

*Bog nije stvorio smrt, niti se raduje propasti živih.
Već je sve stvorio da opstane. (Mudr 1,13.14)*

Prvo čitanje

Mudrost 1,13-15; 2,23-24

Bog nije stvorio smrt niti se raduje propasti živih. Već je sve stvorio da opstane, i spasonosni su stvorovi svijeta i u njima nema smrtonosna otrova. I Podzemlje ne vlada zemljom jer pravednost je besmrtna. Jer Bog je stvorio čovjeka za neraspadljivost i učinio ga slikom svoje vlastite naravi. A đavlovom je zavišću ušla smrt u svijet i nju će iskusiti oni koji njemu pripadaju.

Drugo čitanje

2. Korinćanima 8,7.9.13-15

Braćo i sestre! Kao što se u svemu odlikujete – u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i ljubavi svojoj prema nama – odlikujte se i u ovoj darežljivosti. Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego – jednakost! U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu – te bude jednakost, kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje.

Evandjelje

Marko 5,21-24.35b-43

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!" I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: "Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?" Isus je čuo taj razgovor pa će nadstojniku: "Ne boj se! Samo

vjeruj!" I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: "Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava." A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbací, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: "Talita, kum!" Što znači: "Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!" I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Za razmišljanje

Ne za smrt, nego za život smo stvoreni i pozvani (1. čitanje). Ako smo spremni darove svoga života (materijalne i duhovne) podijeliti s drugima, omogućavamo sebi i drugima pravilnu raspodjelu bogatstva i puninu života (2. čitanje). U Evanđelju se suočavamo s onim što prijete našem životu – s bolešću i smrću. Isus vraća Jairovu kćer u život i liječi ženu koja boluje od krvarenja. Zato smijemo biti sretni i optimistični, jer živimo u uvjerenju, da Bog ne želi našu smrt, nego da živimo.

Naš život traje od prvog do zadnjeg daha. Živjeti znači, primiti dah života od Boga i na izdisaju ga opet dati Bogu. Naš je život njegov dar. Zapravo bismo si svakog jutra trebali uzeti vremena, mirno udahnuti i izdahnuti te moliti: Bože, ti si Stvoritelj moga života. Smijem od Tebe primiti život i nositi ga dalje... A navečer bismo trebali izdahnuti i moliti: Bože, zahvaljujem Ti za život današnjega dana i povjeravam Ti ga preko noći. Ti si živi, koji je uvijek za nas tu...

Život nije ništa drugo do udisaj i izdisaj. Onaj tko disanje doživljava kao život iz Boga i za Boga, taj doživljava da Bog živi u njemu i osjeća čežnju to mirno udisanje i izdisanje omogućiti svim ljudima. Strah, nesigurnost, nemir uzimlju dah, i djeluju tako da čovjek bude uzbuđen i smeten. Ali Isus govori: "Ne boj se; vjeruj sarno; ne plači; ustani!"

Kad smo toliko bliski Isusu, da s njim udišemo i izdišemo taj dah Božjeg života, onda smo sposobni i činiti ono što je on činio: dopustiti ljudima da kod nas mogu udahnuti. Ako jedni drugima postanemo djelatelji života, možemo promijeniti svijet, a od našeg života učiniti blagdan!

Nek naš život bude blagdan!

Isusov Duh u našoj sredini, Isusovo djelo u našim rukama, Isusov Duh u našim djelima.

Nek naš život ove večeri i svaki dan bude blagdan.

Nek naš život bude blagdan, nek Isusova snaga bude temelj naše nade, Isusov kruh nek bude gozba zajedništva, Isusovo vino piće novoga života.

Nek naš život bude blagdan, Isus nek bude trs, a mi loze. Nek naša djela budu plod njegova Duha, a sam Isus nek bude korijen zajedništva.

Nek naš život ove večeri i svaki dan bude blagdan.

13. nedjelja kroz godinu B

*Bog nije stvorio smrt, niti se raduje propasti živih.
Već je sve stvorio da opstane. (Mudr 1,13.14)*

Prvo čitanje

Mudrost 1,13-15; 2,23-24

Bog nije stvorio smrt niti se raduje propasti živih. Već je sve stvorio da opstane, i spasonosni su stvorovi svijeta i u njima nema smrtonosna otrova. I Podzemlje ne vlada zemljom jer pravednost je besmrtna. Jer Bog je stvorio čovjeka za neraspadljivost i učinio ga slikom svoje vlastite naravi. A đavlovom je zavišću ušla smrt u svijet i nju će iskusiti oni koji njemu pripadaju.

Drugo čitanje

2. Korinćanima 8,7.9.13-15

Braćo i sestre! Kao što se u svemu odlikujete – u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i ljubavi svojoj prema nama – odlikujte se i u ovoj darežljivosti. Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego – jednakost! U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu – te bude jednakost, kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje.

Evandjelje

Marko 5,21-43

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!" I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena." I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: "Tko se to dotaknu mojih haljina?" A učenici mu rekoše: "Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'" A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini.

Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini. On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!"

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: "Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?" Isus je čuo taj razgovor pa će nadstojniku: "Ne boj se! Samo vjeruj!" I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: "Što bučite i plaćete? Dijete nije umrlo, nego spava." A oni mu se podsmjehivahu.

No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: "Talita, kum!" Što znači: "Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!" I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Za razmišljanje

Ne za smrt, nego za život smo stvoreni i pozvani (1. čitanje). Ako smo spremni darove svoga života (materijalne i duhovne) podijeliti s drugima, omogućavamo sebi i drugima pravilnu raspodjelu bogatstva i puninu života (2. čitanje). U Evanđelju se suočavamo s onim što prijete našem životu – s bolešću i smrću. Isus vraća Jairovu kćer u život i liječi ženu koja boluje od krvarenja. Zato smijemo biti sretni i optimistični, jer živimo u uvjerenju, da Bog ne želi našu smrt, nego da živimo.

Naš život traje od prvog do zadnjeg daha. Živjeti znači, primiti dah života od Boga i na izdisaju ga opet dati Bogu. Naš je život njegov dar. Zapravo bismo si svakog jutra trebali uzeti vremena, mirno udahnuti i izdahnuti te moliti: Bože, ti si Stvoritelj moga života. Smijem od Tebe primiti život i nositi ga dalje... A navečer bismo trebali izdahnuti i moliti: Bože, zahvaljujem Ti za život današnjega dana i povjeravam Ti ga preko noći. Ti si živi, koji je uvijek za nas tu...

Život nije ništa drugo do udisaj i izdisaj. Onaj tko disanje doživljava kao život iz Boga i za Boga, taj doživljava da Bog živi u njemu i osjeća čežnju to mirno udisanje i izdisanje omogućiti svim ljudima. Strah, nesigurnost, nemir uzimlju dah, i djeluju tako da čovjek bude uzbuđen i smeten. Ali Isus govori: "Ne boj se; vjeruj sarno; ne plači; ustani!"

Kad smo toliko bliski Isusu, da s njim udišemo i izdišemo taj dah Božjeg života, onda smo sposobni i činiti ono što je on činio: dopustiti ljudima da kod nas mogu udahnuti. Ako jedni drugima postanemo djelatiji života, možemo promijeniti svijet, a od našeg života učiniti blagdan!

Nek naš život bude blagdan!

Isusov Duh u našoj sredini, Isusovo djelo u našim rukama, Isusov Duh u našim djelima.

Nek naš život ove večeri i svaki dan bude blagdan.

Nek naš život bude blagdan, nek Isusova snaga bude temelj naše nade, Isusov kruh nek bude gozba zajedništva, Isusovo vino piće novoga života.

Nek naš život bude blagdan, Isus nek bude trs, a mi loze. Nek naša djela budu plod njegova Duha, a sam Isus nek bude korijen zajedništva.

Nek naš život ove večeri i svaki dan bude blagdan.